Subdit beat⁹ Greg⁹. Quiſquis ſic orat· ipſe ſuis pcibus ꝯtra conditorem pugnat Ergo qcunqꝫ optat vindictã a deo ſuper inimicos·talis meretur ꝙ ſibi eueniat illa vindicta ex vera dei iuſticia. Unde legit̃ Luc.vi. Eadẽ mẽſura q̃ menſi fueritꝭ ·remetiet̃ ꝛ vobis. Quarto tenetur q̇s indulgere ꝛ diligere inimicos· vt eis communia ſigna charitatꝭ exhibeat ſeu oſtendat·que alijs hominibꝫ coĩter ꝯſueuit exhibere·ſicut loqui ꝛ ſalutare·et reſpondere· ꝛ ſic de alijs. Uñ cuꝫ q̇s ex rancore nõ vult loqui cũ inimico vel primo amicabiliter·talis ẽ in ſtatu dãnationis. Quinto tenet̃ q̇s indulgere ꝛ diligere inimicos ſuos·ſic ꝙ habeat animũ pparatũ ad ſubueniẽdũ ipſis ĩſpeciali·ſi in magna neceſſitate fuerint cõſtituti. Uñ Prou.xxv. Si eſurierit inimicus tu⁹ ciba eũ. Si ſitit·potuꝫ da illi·ꝛ habebis mercedẽ a deo. Quantuꝫ ad tertiã ptem hui⁹ ſermonis ſciẽduꝫ ꝙ oẽs hoĩes debẽt feſtũ ſancti ſtephani ſolẽniter celebrare·ꝛ deuote. Et ipſũ tanqꝫ ſingularem patronũ inuocare· qꝛ põt omnibꝫ inuocantibus eum ſubuenire. Primo infirmãtib⁹. Uñ in inuẽtione ſui corpis ſeptẽ infirmi curati ſunt a diuerſis languorib⁹. Etiã q̇ patiunt̃ dolorẽ oculoꝝ. Unde ĩ ei⁹ legenda legit̃·ꝙ flores ſup altare beati ſtephani ponebant̃·ꝛ inde allati·et ĩ oculis cuiuſdam cece mulieris poſiti· p virtutem iſtoruꝫ floꝝ ꝛ meritis ſancti ſtephani illumiata ẽ. Etiã pãni ꝺ altari ei⁹ ſumpti ꝛ ſup egros poſiti multis extiterunt ĩ medelã. Etiã hꝫ ptãteꝫ ſup mortẽ. Nã ſicut refert beatus Aug⁹ in li·de ciui·dei. Sex mortui meritis ſuis ſũt reſuſcitati. Uñ in eodem libro legit̃· ꝙ cum quedam mulier eſſet defuncta·tunicam illius ad eccleſiam beati ſtephani deportauerũt·q̃ cũ ſup defuncti corp⁹ eſſet proiecta·ptinus illa ſurrexit a morte. Idẽ quoqꝫ ait ibidẽ·ꝙ cum corp⁹ cuiuſdã defuncti inunctũ fuiſſet oleo in noĩe ſancti ſtephani benedicto·mox ille ſurrexit. Etiã habet ptãteꝫ ſup ſterilitatẽ terre. Nã cũ quodam tpe in mundo eſſet magna ſterilitaſ chariſtia ꝛ penuria·meritis ſancti ſtephani magna pluuia deſcendit·ꝛ terram fecũdauit· et abundãtia fuit ſubſecuta magna. Etiã habet ptãteꝫ ſubueniẽdi hominib⁹ in piculo maris exiſtẽtibus. Uñ cũ quodã tpe demones tempeſtatem ſuſcitaſſent in mari·ꝛ naute periclitari timerẽt: inuocabant beatũ ſtephanum·ꝛ ipſe apparuit eis dicẽs: Ego ſum· nolite timere·et ſic facta eſt tranquillitas magna·ꝛ cum ſalute periculum euaſerunt Etiã poteſt obſeſſis ſubuenire. Uñ legit̃ cuꝫ filia theodoſij imperatoris a demone eſſet obſeſſa· demon in ea clamabat voce magna dicens: Niſi ſtephanus romã veniat non exibo· qꝛ ſic eſt voluntas apſoꝝ. Et cum ad romaꝫ corpus ſancti ſtephani eſſet delatũ· puella illa mox a demonio ẽ liberata. Itẽ in diſcipulo de tpe duo ſermones de ſancto ſtephano·quõ.ix. generib⁹ hominũ celũ apertũ eſt·cum duobus exemplis·ſcꝫ quõ mater vna maledixit.x. pueris ſuis Quere in diſcipulo de tpe·ſer· xiij.ꝛ.xiiij.

De ſancto Johanne euãgeliſta Sermo.VIII.

Hicẽ diſcipulus ille quem diligebat ieſus· ita ſcribit̃ Joh.xxi.ꝛ in inſtãtis feſtiuitatis euãgelio. Sup q̇b⁹ verbis ad honorẽ dei ꝛ ſancti Johis apli et euãgeliſte tria ſũt dicẽda. Primo de priuilegijs ſancti Johis apli ꝛ euãgeliſte. Scdo aliqua p informatione ſimpliciũ. Tertio aliq̃ miracula p nr̃a ꝯſolatiõe. Quãtũ ad primũ ſciendũ·ꝙ ſãct⁹ Johãnes apl̃s habet multa priuilegia· q̃ a nob diligẽter ſũt ꝯſiderãda ad honorẽ amatoris ſui·ſcꝫ dei. Primũ priuilegiũ ẽ pfunda ſapiẽtia Nã ceteri euãgeliſte verſati ſunt circa humanitateꝫ chriſti·ſ3 beat⁹ Johs circa eius diuinitatẽ qñ dixit: In pncipio erat verbũ. Joh.p̃. Uñ Beda. Si beat⁹ Johs aliquãtulũ volaſſet alti⁹·tot⁹ mũdus euꝫ cape nõ potuiſſet. Uñ ꝺ ipſo canit̃. Uolat auis ſine meta· ꝙ nec vates nec ppha euolauit alti⁹. Tam implenda qꝫ impleta nũqꝫ vidit tot ſecreta pur⁹ homo purius.

Non enī Johes altiꝰ potuit aſcendere in deū niſi priꝰ fieret deꝰ. Et hāc ſapiētiā ꝓfundā d' ipſo dn̄ici pectoris fonte potauit qn̄ ī cena ſup pectꝰ chriſti recubuit. Scd'ꝫ fuit ꝙ ipſe ꝟginitatē ſuā ſeruauit. fuit enī virgo corꝑe ⁊ mēte. Tertiū ꝑuilegiū ꝙ chriſtꝰ ipſū ſpāliter dilexit. Vn̄ ꝓmeruit vocari diſcipulꝰ ille quē diligebat ieſus. Quis enī chriſtus oēs apl'os ſuos dilexit ſpecialiꝰ tn̄ Johānē. qꝛ ī ſua iuuētute ad chriſtū ↄuerſus fuit. qꝛ iunioꝛ fuit īter ceteros apl'os. Threnoꝝ.iij. Bonuꝫ ē viro cū portauerit iugū dn̄i ab adoleſcētia ſua Quartuꝫ priuilegiū. qꝛ ad oīa ſecreta ſua eū admiſit chriſtꝰ. ſic̄ ad puelle reſuſcitationē. ut habet' Mar.v. Et etiā ad ſuā g'lioſam trāſfigurationē ī monte thaboꝛ. Matth.xvij. Quintuꝫ ꝙ chriſtꝰ matrē ſuā ſibi recōmēdauit. Chriſtꝰ nāqꝫ ī hac vita quicqꝫ habuit ꝗ cōmiſit. Primo corpus ſuum cōmēdauit nicodemo ⁊ ioſeph ab arimathia. Scd'o aīaꝫ prī. Tertio ſbſtātiā tꝑalēꝫ iude. Quarto eccliaꝫ ſanctā petro. Quīto matrē cōmiſit Johī. Fecit nāqꝫ chriſtus Johem fratrē ſuū qn̄ dixit: Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. In h' ꝙ dixit. filiꝰ fecit eū ↄfratrē ſuū. Deinde dic̄ diſcipulo. Johs ecce mr̄ tua. ⁊ ex illa hora accepit eā diſcipulꝰ ī ſuā. ſcꝫ cuſtodiā. Sextū priuilegiū. qꝛ maiorē familiaritatē ei oñdit. cuiꝰ ꝑcipua cauſa familiaritatꝭ fuit qꝛ Johānes ꝓpt' amorē ieſu chriſti omnē amorē terrenoꝝ deſeruit. qꝛ oīa tꝑalia ꝓpt' chriſtū dereliquit. Etiā amorē paternū. quia parentes ſuos ꝓpt' chriſtū reliqͣt. Inſuper amorē carnalē. Nā vt dic̄ Hiero. Chriſtꝰ d' nuptijs iohānē volētē nubere vocauit. ⁊ ſic ī virginitate carnis ꝑſeuerauit. Septimū priuilegiū. qꝛ chriſtꝰ ꝓditoreꝫ ſuū iohāni reuelauit. Annuit enī ſibi petrꝰ ꝙ a chriſto ꝗreret q's eēt eū traditurꝰ Et ipſe xp̄s iohāni reuelauit. dicēs: Cui intinctū panē porrexero ipſe ē q' me tradet. Naꝫ ſi petrꝰ traditorē dn̄i ſciuiſſet ipſū ꝓtinꝰ trucidaſſet. aut etiā ipſū dētibꝫ ſuis laniaſſet Octauū priuilegiū. qꝛ beatꝰ Johānes hꝫ dignitates oīuꝫ ſctōꝝ. Eſt enim apl's ī apl'is. Euāgeliſta ī euāgelijs. ꝓpha ī apocalypſi. vbi plura ſcribit ꝗ adhuc fut'a ſūt Martyr fuit inqꝫtū cū alijs apl'is fuit flagellatꝰ. ut habet' Act.v. Et etiā ī oleo rome aduſtꝰ iuxta portā latinam. Cōfeſſoꝛ ⁊ doctoꝛ eccl'ie. qꝛ vſqꝫ ad mortē fidē catholicā ↄſtāter ꝑdicauit. Virgo fuit mente ⁊ corꝑe. Nonū priuilegiū. qꝛ diutiꝰ oībꝰ apl'is vixit ī hac vita Vn̄ ī Chronica helinādi ſcribit' ꝙ iohes apl's ⁊ euāgeliſta tꝑe dominiciani īꝑatoris fuit relegatꝰ ī īſulā pathmos ꝑ ānū integꝝ. ⁊ ibi ſcripſit apocalypſim. Et idē imꝑatoꝛ domicianꝰ poſt vnū annū ⁊.v. mēſes crudelit' īterfectꝰ eſt. qꝛ romanis multa mala ītulerat. ⁊ ↄſobrinos ſuos ꝓprios īterfecit. ⁊ ſtatuā aureaꝫ noīe ſuo ī capitolio ſuo ꝑcepit adorandā. Et poſt hunc regnauit Nerua ſenex. vno āno ⁊ menſibꝫ qͣttuoꝛ. Hic oēs exules reuocauit. ⁊ ſic iohs apl's d' exilio pathmos reuerſus. rogatꝰ ab ep̄is aſie euāgeliū ſcripſit. ⁊ ſedēs abſqꝫ tecto ī vento. h' ad ꝑces eiꝰ nec ī eodē loco pluuie. nec vēti aut turbines. aut coruſcatiōes. aut tonitrua vſqꝫ in hodiernū diē nunqꝫ deſcēderūt. Nerua ceſar obijt Anno dn̄i.xcix. Poſt hūc regnauit traianꝰ īꝑatoꝛ genē hiſpanꝰ Anno dn̄i.c. Et regnauit ānis.xix.mēſibꝫ.vi Anno traiani. ꝑmo iohes euāgeliſta migrauit ad celū. viij.kl'.iulij. vbi natiuitas iohis baptiſte celebrat'. Et ſic vno eodēqꝫ die ē amboꝝ ſolēnitas. licet ī medio trāſierūt cētū āni. Decimuꝫ priuilegium. qꝛ vitā eiꝰ chriſtꝰ in pace finire voluit. Ideo dixit. ſic eū volo manere donec veniā Undecimū ꝙ xp̄s ad ipſū morietē cuꝫ oībꝫ apl'is ſuis venit. Apparuit enī ſibi dn̄s cū diſcipulis ſuis dicēs: Veni dilecte mi. qꝛ tp̄s ē ut epuleris ī ↄuiuio meo cū fratribꝰ tuis Surgēs aūt iohes cepit ire. Cui dn̄s dixit dn̄ica die ad me venies. Veniēte āt dn̄ica die. venit vniu'ſus ꝑplus ad eccliaꝫ ꝗ ſuo noīe erat fabricata. Qui primo galloꝝ cātu ꝑdicauit illis. hortās eos vt ī fide eēnt ſtabiles. ⁊ ī mādatis dei feruētes. Et poſt h' foueā fieri fecit iux' altare. deſcēdenſqꝫ ī eā expanſis manibꝫ ad deū dixit. Inuitatꝰ ad ↄuiuiū tuū dn̄e ieſu chriſte ecce venio. grās ago tibi dn̄e. qꝛ dignatus es

me ad tuas epulas inuitare · ſciens ꝙ ex
toto corde deſideraui te. Cūq̃ orōnez cō-
pleuiſſet · tāta lux ſuꝑ eū emicuit ꝙ nullus
ī eū reſpicere potuit. Recedēte aūt lumīe
fouea plena māna īuenit̄ · quod ī loco illo
vſq̃ hodie generat̄ · ita vt in fundo fouee
ad inſtar minute arene ſcaturire videat̄ ·
ſicut ī fontibus fieri ꝯſueuit. Duodeci-
mū priuilegiū qđ q̄dā dicūt · ꝙ iā ſit ī ce-
lo cū corꝑe ⁊ aīa · qđ cōuenire dicūt dei li-
beralitati et dignitati iohis. Deꝰ enī ſibi
liberalis fuit · qꝛ corpꝰ eiꝰ cuſtodiuit ne cor-
ruptioni ſubiaceret · ne oleū feruēs adure-
ret · ne venenū ei noceret · ne gladio deſine-
ret · ne mortis dolorē ſentiret. Si ḡ chriſtꝰ
corꝑi eiꝰ tam liberalis fuit ī mūdo · nec dz
minꝰ liberalis eſſe ī celo. Si ḡ alioꝝ apl'oꝝ
corꝑa honorant̄ ī terris · manifeſtuz eſt ꝙ
corpꝰ beati iohis etiā debuit honorari · qđ
tante dignitatis excellētia fuit preditum.
Poſtq̃ aūt ei nullꝰ honor exhibet̄ in ter-
ris · ꝯueniēs ē vt honoret̄ ī celis vt corpꝰ
eiꝰ corꝑi chriſti et mr̄is eiꝰ ſocietatez faciat
ī celis. Tredecimum priuilegiū eiꝰ · qꝛ
hodie feſtū ipſiꝰ ſolēniter ī vniū̇ſo mūdo
celebrat̄ · ⁊ etiā in q̄libet miſſa ſingulariter
noīatur. O q̄ȝ glorioſū eſt nomē iohis · in
q̊ ē grā dei. Decimūquartū ⁊ vltimū
ꝓuilegiū · qꝛ ipſe cōpoſuit ſecūdū articulū
fidei dicēs: Et ī ieſū chriſtū filiū eiꝰ vnicū
dñm noſtꝝ. Credere enī tenemur · ꝙ ieſus
chriſtꝰ ē vnigenitus et verꝰ filiꝰ dei. Et ꝙ
fuit cū pr̄e eternaliter · ⁊ ꝙ eſt alia ꝑſona a
pr̄e · ⁊ ꝙ eſt vniꝰ nature ⁊ ſubſtātie cū pr̄e ·
⁊ eſt patri coequalis ⁊ coeternus. Joh. x.
Ego ⁊ pater vnū ſumꝰ · ſ · ƀm formaz dei · ⁊
pater maior me ē · ſcz ƀm humanitatē for-
mam. Quantuz ad ſcđaz ptē iſtius ſer-
monis ꝓ nr̄a informatione ē ſciendum · ꝙ
ſanctꝰ iohes apl's ut teſtat̄ Hiero · cū vſq̃
ad vltimā ſenectutē deueniſſet · ⁊ iam eſſet
xcix · ānoꝝ ⁊ iam poſt paſſionē chriſti. lxvij
ānis ꝑdicaſſet · vt vix inter diſcipuloꝝ ma
nus ad eccleſiā deportaret̄ · nec plura ver-
ba dicere poſſet · ad quālibet pauſam hec
verba dicebat eis · filioli diligite alterutꝝ.
Tandē fratres q̇ cum eo erant āmirantes:
ꝙ ſemper eadē verba diceret · dicebant ei:
Magiſter q̄re h̄ verba ſemꝑ loq̄ris? Qui
reſpondit · qꝛ ꝑceptū dñi ē · ⁊ ſi h̄ ſolū fiat ·
tunc ſufficit ad vitā eternā. Ergo ſequa-
mur doctrinam ſancti iohis · ⁊ diligamus
deū ⁊ nos inuicē · ſicut chriſtꝰ dilexit nos.
Vñ q̄rit̄ q̄ req̇runtur ad charitatē vt ſit
noƀ ſufficiēs ad ſalutē · cū nemo ſine cha-
ritate ſaluet̄. Rñdetur ꝙ tria. Primo ꝙ
hō dimittat omne peccatum mortale ad
minꝰ ꝓ dilectione dei. Vñ pſ. xcvi. Qui
diligitis dñm odite malū. Qui enim non
odit malū · nō habet verā dilectionem ad
deū · ƀ ſimulatā. Si ḡ dicis h̄ vel illud di-
mittere nequeo. Rñdeo ꝙ ī h̄ adhuc non
habes verā dilectionē dei · ſi enī vnā gut-
tam vere dilectionis haberes · totū mūdū
ſi ꝑciperet deꝰ dimitteres · qꝛ dicit beatus
Augꝰ. Vna gutta charitatē ē maior oce-
ano. Scđo eſt neceſſarium vt ob eius di-
lectionē ꝓ ꝯtemptu ſibi illato ꝑ peccatuz
aliquē honorē ſibi exhibeas ꝑ aliq̄ bona
oꝑa ⁊ penitētiam · aliter dilectio tua non
ſufficit · nec eſt vera. Vñ pſ. xxxiij. Decli-
na a malo ⁊ fac bonū · qꝛ non ſufficit mala
dimittere · ƀ oportet bona oꝑari. Vñ be-
atus Greg. Probatio dilectionis · exhi-
bitio ē oꝑis. Nā cūz q̇libet dñs terrenꝰ q̇
eſt ꝯtemptus ⁊ offenſus velit vt ſibi aliq̇s
honor ī recōpenſam exhibeat̄ · ſic ipſe dñs
nr̄ ieſus chriſtꝰ · cum ſit dñs dñoꝝ ſimilit̄
vult. Sz ſunt q̇dā q̇ ꝓ omni ꝯtemptu ⁊ ꝓ
oīnibꝰ peccatis ſuis nō ſolū magnā ſatiſ-
factionē vel gloriaz exhibere nolunt · imo
nec vnā veram ꝯtritionē ſibi dare volūt.
Nam illaz glorioſus deus acceptaret vbi
aliā habere non poſſet · ƀm illud pſ. l. Cor
ꝯtritum ⁊ humiliatū deus non deſpicies.
Date ergo hanc · ſi nō vultis vt illi ſancti
magni ꝓ dilectione eius mortē pati · mun-
dum relinquere · oīnia ꝓ deo dare · ſaltem
h̄ minimū tribuite · ⁊ ꝓ illo ſanabit omnia
vulnera aīaꝝ veſtraꝝ. Hiere. xxx. A vul-
neribus tuis ſanabo te. Item ꝓpheta in
pſ. Qui ſanat ꝯtritos corde. Pſ. cxlvi.
Matth. v. Beati q̇ lugēt qm̄ ipſi cōſola-
bunt̄. Sz q̇ nūc non tm̄ dare volunt pro
eius dilectione vos indicate ſi illū vere di-
ligūt vel non. Tertio ꝙ ꝓ eius dilectione

ad.primū habeas fraternā charitatem·ut
ei bonū appetas·⁊ q̄cquid vis ab eo ſup/
portari·h̄ ſibi nō facias·⁊ ſi eū leſiſti in fa/
ma vel ī reb⁊·vt ſatiſfacias. Et ſi te in aliq̄
leſerit vel offenderit·h̄ ei ex toto corde in/
dulgeas·aliter vero nō vere diligis. Vn̄
apl's. Si diſtribuero oēs facultates meas
ī cibos paupeꝝ·charitatē aūt n̄ habuero
factus ſum ſicut es ſonās.i. Joh.iij. Qui
n̄ diligit fratrē manet ī morte. Et h̄ ē cha/
tas ſufficiēs ⁊ ducit ad gl'iā eternā. Sz
quantum ad tertiā ꝑtem huius ſermo/
nis eſt ſciendū·ꝙ hodie oēs hoīes debent
feſtū ſancti iohis ſolēniter celebrare·⁊ ipſū
deuote īuocare. Primo infirmi ⁊ obſeſſi.
Vn̄ legit' de eo ꝙ tactu veſtimenti ſui in/
firmi curati ſūt·⁊ demones ab obſeſſis ex/
pulſi. Etiā h̄z ꝑtātem ſuꝑ mortē. Vn̄ de
eo legit' ꝙ cū de exilio pathmos reuocat⁹
eſſet·⁊ ephesum intraret·druſiana ei⁹ di/
lectrix q̄ ſuū aduentum plurimū deſidera/
uerat mortua efferebat'. Tunc fereto͛ iuſſit
deponi dicēs: dn̄s noſter ieſus chriſt⁹ ſuſ/
citet te druſiana. Surge ⁊ vade ī domū
tuā·⁊ p̄para mihi refectionē. Tūc ſtatim
illa ſurrexit ⁊ cum eo ciuitatem reintrauit
Etiā filiam cuiuſdam vidue q̄ celebratis
nuptijs poſt.xxx. dies obijt quā ſanctus
iohes a morte ſuſcitauit. Et poſt mortem
pōt hoīb⁹ ſubuenire. Nam ipſe liberauit
aīaz cuiuſdā a purgatorio· Sed q̄ritur
q̄re hodie hoīes bibūt ī amore ſācti iohis
Rn̄det' ꝙ ipſe ſanct⁹ iohes cū ſigno cruc̄
venenū bibit·⁊ nullā leſionē īcurrit·⁊ cū
eodē veneno duo ī p̄ſentia iohis ⁊ totius
ꝑpli fuerūt īterempti. Et ipſe ſanct⁹ iohes
tunicā ſuā tribuit ariſtodemo pōtifici di/
cens ei: Vade ⁊ mitte eā ſuꝑ corpa defū/
ctoꝝ dicēs: Apl's chriſti miſit me ad vos·
ut ī chriſti noīe exurgatis·qđ cū feciſſet ari/
ſtodem⁹ ilico ſurrexerūt. Etiā beat⁹ iohes
ſilueſtres frondiū virgas in auꝝ cōmuta/
uit·⁊ littorum ſaxa ī gēmas p̄cioſas mu/
tauit. Etiā nota aliū ſermonē de ſācto io/
hāne·⁊ vtꝝ ieſus pl⁹ dilexit petꝝ q̄z iohā/
nem·q̄re in diſcipulo de tp̄e cum miracu/
lo ⁊ exemplo·ſer.xv.

¶ De innocentib⁹. Sermo.IX.

Mittēs hero/
des occidit oēs pueros qui
erāt in bethleē et in omnibus
finib⁹ eius. Matth.ij. Ex quo hodie per/
agitur feſtū pueroꝝ inocētū·q̄ ab iniquo
herode īterfecti ſunt·tūc ī p̄ſenti ſermone
tria ſūt dicēda. Primo de ſolennitate p̄/
ſentis feſtiuitatis. Scđo quō parentes ſe
hēre debēt ad pueros ſuos eos informādo
Tertio q̄daz exempla ꝓ nr̄a informatiōe
⁊ ꝯſolatione. Quātum ad primū ſcien/
dū ꝙ feſtū innocētū et eoꝝ martyriū ē ſo/
lēniter ꝑagendū ꝑpter tria. Primo ꝑpter
tp̄s. Nā ipſi primi ſunt qui ꝓ chriſto ieſu
poſt ei⁹ natiuitatē martyriçati ſunt·ergo
nomināt' flores martyrū ī ſacra ſcriptura.
Scđo ꝑpter numeꝝ ipſoꝝ·q꞉ tot ſunt ꝙ
numer⁹ eoꝝ incertus ē·h̄ eccleſia ꝑagit nu/
merū eoꝝ ſc̄m viſionē quā vidit iohes·vt
habet' Apoc.xiiij. Vidi agnū ſtantē ſu/
pra montē ſion·et cū eo centū q̄draginta/
q̄ttuor milia habētes nomē eius ⁊ nomen
patris ei⁹ ſcriptū in frontib⁊ eoꝝ. Modo
ſi laus vni⁹ ſancti vel vni⁹ angeli vel hoīs
ē accepta ⁊ laudabilis corā deo·q̄d tunc
laus tot ſanctoꝝ innocentū? Etiā ſi deus
exaudit p̄ces vnius ſancti vel hominis vl'
maxime duoꝝ vel triū ꝯgregatoꝝ in noīe
eius·q̄d tūc vbi tot ſancti ſimul ſunt con/
gregati? Etiā ſi vn⁹ ſanctus ē venerādus
Nōne tūc tot milia ſāctoꝝ ſūt venerādi?
Nūq̄z enī in anno tot ſctōꝝ feſtū ꝑagitur
p̄ter feſtum oīuz ſanctorū·ſicut hodierna
die peragitur. Tertio ꝑpter locū·quia in
bethleem occiſi ſūt·vbi chriſt⁹ ē nat⁹. Er/
go in verbis p̄dictis dictū eſt: Mittēs he/
rodes occidit oēs pueros in bethleem ⁊ in
omnibus finib⁹ ei⁹. Ubi ſciendū ſc̄m glo·
ꝙ occiſio pueroꝝ innocentū facta eſt poſt
annū ⁊ tres dies poſt natiuitatem chriſti.
Diſtulit aūt herodes ꝑpt̄ morā ꝯtractā
Fuit enī rome a ceſare citat⁹·⁊ ſic fere per
ānū fuit impeditus ī petitionibus ceſaris
⁊ tūc ꝓphetia impleta ē: Rachel plorās fi/
lios ſuos. Hiere.xxxi. Sed diceres quare
rachel ⁊ nō Jacob plorauit. Rn̄detur ꝙ